

undgaa den Slags Beklagelser, som fremkom fra det ærede Medlem. Dernæst spurgte han om vort Ideal, og han tilføjede, at vi havde maasse intet Ideal. Jeg skal straks oplyse, at det have vi, og det er kort og godt dette: Vort med alle Toldgrænser, bort med alle Toldskatter og med indirekte Skatter i det hele. Det er vort Ideal. Men da jeg antager, at det ærede Medlem ikke er fornøjet dermed, og jeg har den Opfattelse, at det ikke kommer an paa Idealet alene, men ogsaa paa vort Standpunkt til det foreliggende Toldblovsforlag, skal jeg komme ind derpaa. Maa jeg dog først bemærke, at de indirekte Skatter have en ganske eminent Størrelse i vort Land. Det sidste Finanslovsforlag viser jo, at de beløbe sig til 43,455,400 Kr., hvorimod de direkte kun udgøre Fjerdedelen deraf, nemlig med et rundt Tal 10 Mill. Kr. Nu er det ganske naturligt, at de indirekte Skatter hvile haardest paa de ubemidlede. Det har Mindretallet ganske rigtig fremhævet i sin Motivering. Hele Kommissionen er jo for øvrigt inde paa den samme Tanke, og til Mindretallets Motivering kan jeg fuldt ud slutte mig. Jeg er som Socialdemokrat en principiel Modstander af de indirekte Skatter af den Grund, at de hvile tungest paa de ubemidlede. Livsfornødenhederne fordryses ved dem, og Folk uden Midler have jo Livsfornødenheder af omtrent samme Størrelse som Millionæren, i alt Fald noget meget tilsvarende. Jeg mener, at der er intet Forhold mellem, hvad Rigmanden og Millionæren svare i indirekte Skatter, og hvad Arbejderne og de ubemidlede maa svare. Vi ville altsaa have disse indirekte Skatter afløste og indføre en direkte Skat i Stedet. Vi ville gaa rent praktisk til Værts i saa Henseende. Vi gøre det samme med Hensyn til de to Indstillinger, her foreligge, Mindretallets og Flertallets, vi følge Mindretallets, fordi den har den største Medsættelse paa Finanstolden. Det tiltaler os mest, man indskrænker dog derved til en vis Grad nogle af de indirekte Skatter.

Der er jo talt meget i de senere Dage om Beskyttelse og Frihandel, og jeg har været en opmærksom Tilhører. Jeg er imidlertid ikke bleven videre opløst ved de skete Udtalelser om den store Difference, der er mellem de to Partier lige over for det foreliggende Forslag. Det siges fra Frihandelsmændenes Side: Vi ville ikke borttage al Beskyttelse. Paa den anden Side erkendes det fra Beskyttelsesmændenes Side, at de ikke ville fastholde en Beskyttelse, der er uforholdsmæssigt stor, de ville ogsaa gaa en Middelvej, og kun i de Industrier, hvor

det er paavifeligt nødvendigt, ville de have den store Beskyttelse. Saa vidt jeg ser, er der ingen Bæjensforskjel. Begge Parter ere enige om at lempe sig efter Forholdene, og der kan vel i det store og hele ikke siges noget imod det, det er vel det heldigste, naar man skal have ny Lov, og der er saa mange forskellige Meninger om samme, som der er om Toldloven. Jeg maa maasse føje til, at naar der baade fra Beskyttelsesmændenes Side og fra Frihandelsmændenes Side er talt saa meget om Arbejderne, er det et stort Fejlsyn fra begge Sider, naar Frihandelsmændene se Mytten i Samfundet, Fattigdommen o. s. v. i Beskyttelsesystemet, og naar Beskyttelsesmændene omvendt mene, at Frihandelssteoriene bidrage til at ødelægge Haandværk og Industri og derved gøre Arbejderstanden fattigere og fattigere. Jeg siger, det er et stort Fejlsyn fra begge Sider, thi Hovedgrunden til den bestaaende Fattigdom ligger paa et helt andet Sted. De ærede Repræsentanter vide, at jeg tilhører et Parti, der ofte har haft Vejligged til at fremsætte sine Ansøgelser herom, og jeg skal kun kort sige, at efter min Mening ligger Grunden til den store og stadig mere om sig gribende Fattigdom i det kapitalistiske System. Man kan indføre Frihandel eller lade være, men man bliver ikke fri for den Udbytning og den deraf følgende Fattigdom, som finder Sted rundt omkring. Man kan henbije til Frihandelslandene og paavise, at Elitearbejderne have det bedre der, og saa kan det dog ikke bestrides, at der i de samme Lande ophober sig kolossale Rigdomme paa enkelte Mænds Hænder, det vil altsaa sige, at der bliver saa meget mindre til det store Hele. Det er ikke det, man skal stræbe efter. Altsaa, selv om man indfører Frihandelen, vil den store almindelige Befolkning ikke derved komme mere frem, end den var tidligere. Hvad man opnaar ved at formindste Toldsatserne, er, som jeg betønedede før, at formindste de indirekte Skatter, men ikke, som betonet fra anden Side, at afstafte eller lindre Nøden, ikke en Gang „lindre“ Nøden.

Naar jeg nu har sagt, at jeg og mit Parti kan følge Mindretallet ved de Medsættelser, de have foretaget, maa jeg samtidig beklage, at vi ikke kunne følge Mindretallet ved de Forhøjelser, det har sat ind, nemlig ved Tobak, Cigarer, Drifkevarer, Silkevarer, fine Spisevarer, Krydderier og diverse Varer, en Forhøjelse af i alt 3,789,000 Kr. Der er jo fra forskellige Sider allerede talt om Fruget og Drifkevarer og de øvrige Positioner paa denne Forhøjeljestonto. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale